

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 2115207227
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2115207227.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Tatra - Leasing, s.r.o., so sídlom Černyševského 50, 851 01 Bratislava, IČO: 31 326 552 zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s. r. o., so sídlom Kalinčiakova 25, Bratislava, IČO: 36 862 282, proti povinnému 1/ Y. L., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX W. č. XXX, povinnému X/ L., nar. 8.7.1971, bytom XXX XX W. č. XXX, zast. Weis & Partners, s. r. o., so sídlom Ivanská cesta 30/B, Bratislava, o vymoženie 228.958,71 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 53Er/587/2015-80, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, č. k. 9CoE/89/2017-217 a č.k. 9CoE/90/2017-217 z 27. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinných o d m i e t a .

II. Oprávnená m á voči povinným n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „exekučný súd“) uznesením, č. k. 53Er/587/2015-172 zo dňa 16. marca 2017 v prvom výroku zrušil tretí výrok uznesenia č. k. 53Er/587/2015-80 zo dňa 27.11.2015, ktorým súd zastavil exekúciu v časti vymáhanej sumy 122.185,47 eur. Druhým výrokom návrh povinných na zastavenie exekúcie v časti vymáhanej sumy 122.185,47 eur zamietol. Tretím výrokom zamietol návrh povinných na čiastočné zastavenie exekúcie v rozsahu vymáhanej pohľadávky vo výške 40.095,35 eur. Posledným výrokom povolil odklad exekúcie v časti vymáhanej sumy 81.229,38 eur do vydania uznesenia o schválení rozvrhu výťažku uvedenej sumy dosiahnutej vydražením vo veci vedenej pod sp. n. 52Er/668/2014 na Okresnom súde Bratislava III.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 9CoE/89/2017-217 a 9CoE/90/2017-217 zo dňa 27. marca 2018 v prvom výroku uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 27.11.2015 č. k. 53Er/587/2015-80 v časti výroku I. o vyhovení námietkam povinných a manželky povinného v 1. rade vo výške 11.642,40 eur zmenil tak, že námietkam povinných a manželky povinného v 1. rade proti exekúcii vyhovuje v časti zaplata sumy vo výške 8.353,76 eur. Druhým výrokom odvolací súd

uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 16.3.2016 č. k. 53Er/587/2015-172 v časti výroku I. o zrušení výroku III. uznesenia zo dňa 27.11.2015 č. k. 53Er/587/2015-80, výroku II. o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie v časti 122.185,47 eur a vo výroku II. o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie v časti 40.095,35 eur potvrdil.

3. Proti výroku II. uzneseniu odvolacieho súdu podali povinní (ďalej aj „dovolatelia“) včas dovolanie, ktoré odôvodnili tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Navrhli, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Oprávnená sa k podanému dovolaniu povinných v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila. Vyjadrila sa až podaním zo dňa 10.4.2019, doručeným súdu toho istého dňa, teda po uplynutí lehoty 15 dní určenej súdom (lehota na vyjadrenie uplynula dňom 23.10.2018). Z tohto dôvodu dovolací súd na vyjadrenie oprávnenej v súlade s ustanovením § 436 ods. 3 CSP neprihliada a v odôvodnení tohto rozhodnutia ani neuvádza jeho obsah.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci exekučného konania, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpení advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie povinných je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodnom ustanovení vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability. (K uvedenému pozri tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3ECdo/16/2017, 3ECdo/26/2017, 3ECdo/27/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 5ECdo/2/2018, 2Oboer/13/2018 a 5Oboer/25/2018). Tento záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, sp. zn. I. ÚS 281/2018, sp. zn. I. ÚS 259/2018 a I. ÚS 74/2019.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania exekučnému súdu dňa 24. júla 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd pri riešení tejto otázky za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 27. marca 2018 bolo v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy. Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie povinných proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, preto nemožno považovať za procesne prípustné

11. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinných podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.